

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การประเมินการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขภาวะอาหารของผู้บริโภคอาหารและผู้สัมผัสอาหาร: กรณีศึกษาการใช้โปรแกรมการเรียนรู้ด้านสุขภาวะอาหารแบบมีส่วนร่วม ณ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 2 หมวด

หมวดที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

หมวดที่ 2 เป็นแบบสอบถามการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขภาวะอาหาร แบ่งเป็น

1. การตระหนักรู้ถึงอันตรายที่เกิดจากกระบวนการผลิตอาหารก่อนถึงมือผู้บริโภค

1.1 อันตรายจากการคัดเลือกและเตรียมวัตถุคุณที่ไม่เหมาะสม (1-7 ข้อ)

1.2 อันตรายจากการใช้สารปรุงแต่งอาหาร (8-14 ข้อ)

1.3 อันตรายจากการเลือกใช้ วิธีใช้ การทำความสะอาดและการเก็บภาษณะอุปกรณ์ที่ไม่เหมาะสม (15-21 ข้อ)

1.4 อันตรายจากการเก็บรักษาอาหารที่ไม่เหมาะสม (22-28 ข้อ)

2. การตระหนักรู้ถึงการป้องกันตนเองเพื่อการสุขภาวะอาหาร

2.1 การปฏิบัติดนให้มีสุขนิสัยที่ดีในการปรุง ประกอบ และจับต้องอาหาร (29-35 ข้อ)

2.2 การปฏิบัติดนให้มีสุขนิสัยที่ดีในการบริโภคอาหาร (36-42 ข้อ)

2. โปรดตอบแบบสอบถามทุกส่วนและทุกข้อความเป็นจริงข้อมูลที่ได้จะใช้ประโยชน์ในการวิจัยโดยการวิเคราะห์ในภาพรวมเชิงสถิติเพื่อประกอบการศึกษาโดยไม่มีการเปิดเผยความลับส่วนบุคคลแต่ประการใด

3. ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามอย่างครบรส่วน สมบูรณ์

นางสาวกนกวรรณ ปั้งศรี

นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ

คณะเภสัชศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สำหรับผู้วิจัย

ID[] [] []

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทำแบบสอบถาม (สำหรับผู้บริโภคอาหาร)

คำชี้แจง ปีคเครื่องหมาย / และเติมข้อมูล หน้าตัวเลือกที่ตรงกับข้อมูลของตัวท่าน

ข้อ 1 เพศ [] ชาย [] หญิง [] sex

ข้อ 2 อายุ ปี [] age

ข้อ 3 หลักสูตร [] curri

[] ประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (เทคนิคเภสัชกรรม)

[] ประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชนชน)

[] ประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (ทันตสาธารณสุข)

[] ประกาศนียบัตรเวชกิจจุลนิยน

ข้อ 4 ชั้นปีที่ [] ปี 1 [] ปี 2 [] class

ข้อ 5 ระดับการศึกษา ก่อนเข้ามาเรียนในวิทยาลัยฯ [] educate

[] ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6

[] มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า

[] อนุปริญญา หรือเทียบเท่า สาขา.....

[] ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขา.....

[] สูงกว่าปริญญาตรี สาขา.....

ข้อ 6 แหล่งที่มาของรายรับ [] source

[] ผู้ปกครองส่งเตียง

[] เงินเดือน

[] รายได้พิเศษ

[] อื่นๆ โปรดระบุ.....

ข้อ 7 รายรับต่อเดือน [] money

[] ต่ำกว่า 1,000 บาท/เดือน

[] ตั้งแต่ 1,001 - 2,500 บาท/เดือน

[] ตั้งแต่ 2,501 - 4,000 บาท/เดือน

[] ตั้งแต่ 4,001 - 5,500 บาท/เดือน

[] สูงกว่า 5,500 บาท/เดือน

สำหรับผู้วิจัย

ข้อ 8 สตานภาพสมรส

[] status

- [] โสด [] คู่ [] หม้าย, หัวร้าง, แยก

ข้อ 9 ภูมิลำเนา

[] home

- [] ภาคเหนือ
- [] ภาคอีสาน
- [] ภาคกลาง
- [] ภาคใต้

ข้อ 10 ความถี่ในการซื้ออาหารหรือบริโภคอาหารจากร้านจำหน่ายอาหารในโรงอาหารของ

วิทยาลัยฯ ในช่วงระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา

[] eat

- [] ไม่เคยเลย
- [] เดือนละ 1-3 ครั้ง
- [] สัปดาห์ละ 1-3 ครั้ง
- [] ทุกวัน

สำหรับผู้วิจัย

ID [] [] []

หมวดที่ 2 การตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขาภิบาลอาหาร

1. การตระหนักรู้ถึงอันตรายที่เกิดจากกระบวนการผลิตอาหารก่อนถึงมือผู้บริโภค คำนี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย / ลงช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

อันตรายอย่างยิ่ง คือ คิดเห็นว่าข้อความที่ให้มาเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอย่าง
แย่นอน

อันตราย คือ คิดเห็นว่าข้อความที่ให้มาไม่ส่วนที่เป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ

ไม่แน่ใจ คือ ไม่สามารถพิจารณาและตัดสินใจได้ว่าข้อความที่ให้มาเป็นเหตุให้
เกิดอันตรายต่อสุขภาพหรือปล่อยอดภัยต่อสุขภาพ

ไม่อันตราย คือ ไม่เห็นว่าข้อความที่ให้มาจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ

ไม่อันตรายเลย คือ ข้อความที่ให้มาแสดงถึงความปลอดภัยต่อสุขภาพอย่างแย่นอน

ข้อที่	ข้อคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		อันตราย อย่างยิ่ง	อันตราย	ไม่แน่ใจ	ไม่ อันตราย	ไม่ อันตราย เลย	
1	ผักที่เก็บมาขายหลังจากเพียงจะผ่าน การน้ำดယาฟ่าแมลงสามารถนำมานำ ประกอบอาหารได้						A 1 []
2	การล้างผักเพื่อป้องกันอาหารโดยใช้ วิธีการแช่หรือผ่านน้ำก็อกนานๆ						A 2 []
3	ถ้ามีผงสีขาวๆหรือจุดสีเทาแกะอยู่ ตามใบ ลำต้นหรือเปลือก เมื่อเด็ด ส่วนนั้นทิ้งแล้วก็ไม่จำเป็นต้องล้างผัก น้ำอีก						A 3 []
4	เนื้อหมูหรือเนื้อวัวที่มีเม็ดสาุในเนื้อ สามารถนำมาประกอบอาหารได้โดย ล้างเนื้อคัวยน้ำอุ่นก่อน						A 4 []
5	การเลือกที่จะซื้อเนื้อแคนเดียบ ปลา แคนเดียบ จากร้านที่ตากขายกลาง แคนคริมถนน						A 5 []

ข้อที่	ข้อคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		อันตราย อย่างซึ้ง	อันตราย	ไม่แน่ใจ	ไม่ อันตราย	ไม่ อันตราย เลข	
6	การเลือกซื้อเนื้อหมูต้องซื้อเนื้อหมูที่มีสีแดงสด ไร้ชั้นไขมันมากปุงอาหาร						A 6 []
7	การใช้น้ำบาดาลมาประกอบอาหาร						A 7 []
8	การปุงอาหาร ใส่พังชูรสดเพื่อให้อาหารอร่อยมีรสชาติ						A 8 []
9	การใช้พังชูรสดแบ่งขายมาปุงอาหาร						A 9 []
10	การใช้น้ำปลาหรือน้ำส้มสายชูที่มียีห้อรู้จักกันทั่วไป ราคากูก รสชาติดี แต่ไม่มีตราอย.						A10[]
11	ซอสพริกเลือกใช้ยีห้อที่เนื้อซอสมีสีสดกว่าธรรมชาติ						A11[]
12	แม่บ้านใช้กรจากแบบเดอร์รอนต์ เป็นหัวน้ำส้มมาผสมน้ำส้มสายชูใช้เอง						A12[]
13	การใช้สารปุงแต่งอาหารที่หมดอายุแล้ว						A13[]
14	การรับประทานซอสมะเขือเทศที่เทออกมากจากขวดแล้วมีฟองและเนื้อซอสไม่เป็นเนื้อเดียวกัน						A14[]
15	ภาชนะบรรจุอาหารที่มีลวดลายและสีสันสดใสเหมาะสมในการบรรจุอาหาร						A15[]
16	ไม่จำเป็นต้องแยกเขียงที่ใช้หั่นอาหาร สูกและอาหารคิบ						A16[]
17	การเลือกใช้ภาชนะพลาสติกเพื่อใส่เครื่องปุงรสที่มีรสเปรี้ยว เช่น น้ำส้มสายชู และน้ำจิ้ม						A17[]
18	ในการตักน้ำแข็ง และน้ำผลไม้เพื่อเสริฟ ใช้ท้าพพิเศษที่มีด้านขาวและมีสีขาวหรือสีอ่อน						A18[]

ข้อที่	ข้อคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		อันตราย อย่างอิ่ง	อันตราย	ไม่แน่ใจ	ไม่ อันตราย	ไม่ อันตราย เลข	
19	ช้อนส้อมและตะเกียบ เก็บโดยเอา ด้านซึ้น ในภาชนะโปรด'						A19 []
20	การเสิร์ฟน้ำโดยผู้เสิร์ฟจับบริเวณ บริเวณปากแก้ว						A20 []
21	ภาชนะที่ล้างแล้วต้องใช้ผ้าเช็ดก่อน ใส่อาหารเสิร์ฟ เพราะจะช่วยให้ ภาชนะนั้นสะอาดยิ่งขึ้น						A21 []
22	การจุดยาแก้นุ่ง ไล่แมลงวันที่บินมา คอมอาหาร						A22 []
23	นำอาหารที่ปรุงสุกแล้วใส่ถ้วยกระจก หรือในฝาชีครอบให้มีดีซิด						A23 []
24	ใช้วิธีแช่อหารสด และเครื่องดื่ม ร่วมกับน้ำแข็งบริโภค						A24 []
25	ในถ้วยเก็บอาหารได้ทางการตักหนูและ จีดซอล็คไม่หมดเพื่อป้องกันสัตว์กัด แทะอาหาร						A25 []
26	การเก็บรักษาอาหารสดจำนวนมาก ทำได้โดยการแช่อหารลงในน้ำยา พอร์วน่าลีน						A26 []
27	เก็บหัวกระเทียมแห้งไว้ในถุงตาข่าย แขวนในที่ที่อากาศโปรด'						A27 []
28	กระเทียมคง ผักกาดคง หรือผัก คงต่างๆเก็บไว้ในโถลแก้วที่มีฝาปิด มิดชิด						A28 []

2. การตระหนักรู้ถึงการป้องกันตนเองเพื่อการสุขาภินาลอาหาร

**คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย / ลงช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้**

ควรปฏิบัติอย่างยิ่ง คือ คิดเห็นว่าข้อความที่ให้มาควรปฏิบัติตามทั้งหมดเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อสุภาพ

ควรปฏิบัติ คือ คิดเห็นว่าข้อความที่ให้มาควรปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อสุภาพ

ไม่แน่ใจ คือ ไม่สามารถพิจารณาและตัดสินใจได้ว่าข้อความที่ให้สมควรปฏิบัติหรือไม่สมควรปฏิบัติ

ไม่ควรปฏิบัติ คือ คิดเห็นว่าข้อความที่ให้มาไม่ควรปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ เพราะอาจเกิดอันตรายต่อสุภาพ

ไม่ปฏิบัติเลย คือ คิดเห็นว่าข้อความที่ให้มาต้องไม่ปฏิบัติเลย เพราะสิ่งนั้นทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอย่างแน่นอน

ข้อที่	ข้อคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
		ควรปฏิบัติอย่างยิ่ง	ควรปฏิบัติ	ไม่แน่ใจ	ไม่ควรปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติเลย	
29	อาหารประเภทข้าวหรือลางไม่ต้องปรุงให้เนื้อสัตว์สุก						B29 []
30	ผู้สัมผัสอาหารแม้ว่าจะไม่เก็บยาและทาเล็บ ถ้า质量安全ก็ไม่เป็นไร						B30 []
31	ผู้สัมผัสอาหาร ไม่ล้างมือก่อนปรุงประกอบหรือเสิร์ฟอาหาร						B31 []
32	ผ้าเช็ดมือผู้ป่วยและผู้เสิร์ฟใช้ร่วมกันกับผ้าเช็ดเคาน์เตอร์เสิร์ฟอาหาร						B32 []
33	ในวันที่อากาศร้อนจัด ผู้สัมผัสอาหารอาจใส่เสื้อไม่มีแขนและไม่ต้องใส่หมวกคุณหมู						B33 []
34	การเตรียมอาหารหรือปูนอาหารบนพื้น						B34 []
35	ทุกครั้งเมื่อไอหรือจามขณะปูนอาหาร แม้จะไม่ป่วยก็ต้องใช้ผ้าหรือกระดาษปิดปากและจมูก						B35 []

ข้อที่	ข้อคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
		ควรปฏิบัติ อย่างยิ่ง	ควรปฏิบัติ	ไม่แนะนำ	ไม่ควรปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ เลย	
36	ก่อนใช้งาน ชาม ช้อน ส้อม และ ตะเกียงในการตักอาหารรับประทาน ต้องเช็คด้วยฝ้าก่อนเพื่อความสะอาด						B36 []
37	ควรลวกช้อนส้อม หรือตะเกียงใน น้ำเดือดก่อนใช้เพื่อฆ่าเชื้อโรค						B37 []
38	เวลาหยิบช้อนส้อมหรือตะเกียงจะหยิบ ตรงค้านจันเสมอ						B38 []
39	ผู้ที่นิยมบริโภคเข้าวเหนียวด้วยมือ ต้องล้างมือด้วยน้ำสบู่ทุกครั้งก่อน รับประทานอาหาร						B39 []
40	ใช้ช้อนกลางประจำสำหรับช้าวเมื่อ รับประทานอาหารร่วมกันหลายคน						B40 []
41	การปฐุงอาหารด้วยพรมปืนหรือถั่วคลิง ป่นที่เกาะกันเป็นก้อนและมีใบสีขาว						B41 []
42	ไม่รับประทานอาหารจากภาชนะใส่ อาหารที่มีสีสูดคล้ำด้วนรับประทาน						B42 []

ขอขอบคุณท่านที่ตอบแบบทดสอบอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

แบบสอบถาม

เรื่อง การประเมินการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขภาวะอาหารของผู้บริโภคอาหารและผู้สัมผัสอาหาร: กรณีศึกษาการใช้โปรแกรมการเรียนรู้ด้านสุขภาวะอาหารแบบมีส่วนร่วม ณ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 2 หมวด

หมวดที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

หมวดที่ 2 เป็นแบบสอบถามการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขภาวะอาหาร แบ่งเป็น

1. การตระหนักรู้ถึงอันตรายที่เกิดจากการบวนการผลิตอาหารก่อนถึงมือผู้บริโภค

1.2 อันตรายจากการคัดเลือกและเตรียมวัตถุคุณที่ไม่เหมาะสม (1-7 ข้อ)

1.2 อันตรายจากการใช้สารปruzg เต่งอาหาร (8-14 ข้อ)

1.3 อันตรายจากการเลือกใช้ วิธีใช้ การทำความสะอาดและการเก็บกางะ อุปกรณ์ ที่ไม่เหมาะสม (15-21 ข้อ)

1.4 อันตรายจากการเก็บรักษาอาหารที่ไม่เหมาะสม (22-28 ข้อ)

2. การตระหนักรู้ถึงการป้องกันตนเองเพื่อการสุขภาวะอาหาร

2.1 การปฏิบัติดนให้มีสุขนิสัยที่ดีในการปruzg ประกอบ และจับค้องอาหาร (29-35 ข้อ)

2.2 การปฏิบัติดนให้มีสุขนิสัยที่ดีในการบริโภคอาหาร (36-42 ข้อ)

4. โปรดตอบแบบสอบถามทุกส่วนและทุกข้อตามความเป็นจริงข้อมูลที่ได้จะใช้ประโยชน์ในการวิจัย โดยการวิเคราะห์ในภาพรวมเชิงสถิติเพื่อประกอบการศึกษาโดยไม่มีการเปิดเผยความลับส่วนบุคคลแต่ประการใด

5. ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วน สมบูรณ์

นางสาวกนกวรรณ ปังศรี

นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ

คณะเภสัชศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สำหรับผู้วิจัย

ID [] [] []

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ทำแบบทดสอบ (สำหรับผู้สมัครอาหาร)

คำชี้แจง ขีดเครื่องหมาย / และเติมข้อมูล หน้าตัวเลือกที่ตรงกับข้อมูลของคุณท่าน

ข้อ 1 เพศ [] ชาย [] หญิง [] sex

ข้อ 2 อายุ ปี [] age

ข้อ 3 สถานภาพสมรส []status

[] โสด [] คู่ [] หม้าย, หย่าร้าง, แยก

ข้อ 4 ระดับการศึกษา [] educate

[] ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6

[] มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า

[] อนุปริญญา หรือเทียบเท่า สาขา.....

[] ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขา.....

[] สูงกว่าปริญญาตรี สาขา.....

ข้อ 5 รายได้ต่อเดือน [] money

[] ต่ำกว่า 1,000 บาท/เดือน

[] ตั้งแต่ 1,001 - 2,500 บาท/เดือน

[] ตั้งแต่ 2,501 - 4,000 บาท/เดือน

[] ตั้งแต่ 4,001 - 5,500 บาท/เดือน

[] สูงกว่า 5,500 บาท/เดือน

ข้อ 6 ภูมิลำเนา [] home

[] ภาคเหนือ

[] ภาคอีสาน

[] ภาคกลาง

[] ภาคใต้

สำหรับผู้วิจัย

ID [] [] []

หมวดที่ 2 การตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขภาพ良好อาหาร

1. การตระหนักรู้ถึงอันตรายที่เกิดจากกระบวนการผลิตอาหารก่อนถึงมือผู้บริโภค
**คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย / ลงช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
 โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้**

อันตรายอย่างยิ่ง คือ คิดเห็นว่าข้อความที่ให้มานี้เป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอย่าง
 แน่นอน

อันตราย คือ คิดเห็นว่าข้อความที่ให้มานี้ส่วนที่เป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ
 ไม่แน่ใจ คือ ไม่สามารถพิจารณาและตัดสินใจได้ว่าข้อความที่ให้มานี้เป็นเหตุให้
 เกิดอันตรายต่อสุขภาพหรือปลодดกยังต่อสุขภาพ

ไม่อันตราย คือ ไม่เห็นว่าข้อความที่ให้มานะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ
 ไม่อันตรายเลย คือ ข้อความที่ให้มานี้แสดงถึงความปลอดภัยต่อสุขภาพอย่างแน่นอน

ข้อที่	ข้อคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		อันตราย อย่างยิ่ง	อันตราย	ไม่แน่ใจ	ไม่ อันตราย	ไม่ อันตราย เลย	
1	ผักที่เก็บมาขายหลังจากเพิ่งจะผ่าน การฉีดยาฆ่าแมลงสามารถนำมา ประกอบอาหารได้						A 1 []
2	การล้างผักเพื่อป้องกันอาหารโดยใช้ วิธีการ เช่น หีบผ่านน้ำก้อนนานๆ						A 2 []
3	ถ้ามีผงสีขาวๆ หรือสีเทาเกาะอยู่ ตามใบ ลำต้น หรือเปลือก เมื่อเด็ด ส่วนนั้นทิ้งแล้วก็ไม่จำเป็นต้องล้างผัก นั้นอีก						A 3 []
4	เนื้อหมูหรือเนื้อวัวที่มีเม็ดสาครในเนื้อ สามารถนำมาประกอบอาหารได้โดย ล้างเนื้อคัวบนน้ำอุ่นก่อน						A 4 []
5	การเลือกที่จะซื้อเนื้อแคนดี้ขาว ปลา แคนดี้ขาว จากร้านที่หากายกลาง แคนดี้ริมถนน						A 5 []

ข้อที่	ข้อคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
		อันตราย อย่างซึ้ง	อันตราย	ไม่แน่ใจ	ไม่ อันตราย	ไม่ อันตราย เลย	
6	การเลือกซื้อเนื้อหมูต้องซื้อเนื้อหมูที่มีสีแดงสดไว้ชั้นในมั่นมาปรุงอาหาร						A 6 []
7	การใช้น้ำยาคลามาประกอบอาหาร						A 7 []
8	การปรุงอาหารใส่ผงชูรสเพื่อให้อาหารอร่อยมีรสชาติ						A 8 []
9	การใช้ผงชูรสแบ่งขายมาปรุงอาหาร						A 9 []
10	การใช้น้ำปลาหรือน้ำส้มสายชูที่มียีห้อรู้จักกันทั่วไป ราคาถูก รสชาติดีแต่ไม่มีตราอย.						A10 []
11	ซอสวิริกเลือกใช้ยี่ห้อที่เนื้อซอสมีสีสดกว่าธรรมชาติ						A11 []
12	แม่บ้านใช้กรดจากแบบดเตอร์รินท์เป็นหัวน้ำส้มมาผสมน้ำส้มสายชูใช้เอง						A12 []
13	การใช้สารปรุงแต่งอาหารที่หมดอายุแล้ว						A13 []
14	การรับประทานซอสมะเขือเทศที่เทออกมากจากขวดแล้วมีฟองและเนื้อซอสไม่เป็นเนื้อเดียวกัน						A14 []
15	ภาชนะบรรจุอาหารที่มีลวดลายและสีสันสดใสเหมาะสมในการบรรจุอาหาร						A15 []
16	ไม่จำเป็นต้องแยกเบียร์ที่ใช้หันอาหารสุกและอาหารคาว						A16 []
17	การเลือกใช้ภาชนะพลาสติกเพื่อใส่เครื่องปรุงรสที่มีรสเปรี้ยว เช่น น้ำส้มสายชู และน้ำจิ้ม						A17 []
18	ในการตักน้ำแข็ง และน้ำผลไม้เพื่อเดิร์ฟ ใช้ทัพพีตักที่มีด้านขาวและมีสีขาวหรือสีอ่อน						A18 []

ข้อที่	ข้อคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
		อันตราย อย่างยิ่ง	อันตราย	ไม่แน่ใจ	ไม่ อันตราย	ไม่ อันตราย เลย	
19	ช้อนส้อมและตะเกียบ เก็บโดยเอาด้านขึ้น ในภาชนะโปรดร่วง						A19 []
20	การเสิร์ฟนำ้โคลบี้เสิร์ฟจับบริเวณบริเวณปากแก้ว						A20 []
21	ภาชนะที่ล้างแล้วต้องใช้ผ้าเช็ดก่อนใส่อาหารเสิร์ฟ เพราะจะช่วยให้ภาชนะนั้นสะอาดยิ่งขึ้น						A21 []
22	การจุดยากันยุงไอล์แมลงวันที่บินมาตอนอาหาร						A22 []
23	นำ้อาหารที่ปูรุ่งสุกแล้วใส่ตู้กระจกหรือมีฝาครอบให้มิดชิด						A23 []
24	ใช้วิธีแข่ำอาหารสด และเครื่องดื่มร่วมกับนำ้แข็งบริโภค						A24 []
25	ในตู้เก็บอาหารได้ทางการตักหนูและจีดซอล็คໄล่นคเพื่อป้องกันสัตว์กัดแทะอาหาร						A25 []
26	การเก็บรักษาอาหารสดจำนวนมากทำได้โดยการแข่ำอาหารลงในน้ำยาฟอร์มานลีน						A26 []
27	เก็บหัวกระเทียมแห้งไว้ในถุงตาข่ายแขวนในที่ที่อากาศโปรดร่วง						A27 []
28	กระเทียมคง ผักกาดคง หรือผักคงต่างๆเก็บไว้ในโกลแกร้วที่มีฝ่าปีก มิดชิด						A28 []

3. การตระหนักรู้ถึงการป้องกันตนเองเพื่อการสุขภาพอาหาร

คำนี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย / ลงช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

ควรปฏิบัติอย่างยิ่ง คือ คิดเห็นว่าข้อความที่ให้มาควรปฏิบัติตามทั้งหมดเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อสุภาพ

ควรปฏิบัติ คือ คิดเห็นว่าข้อความที่ให้มาควรปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อสุภาพ

ไม่แน่ใจ คือ ไม่สามารถพิจารณาและตัดสินใจได้ว่าข้อความที่ให้สมควรปฏิบัติหรือไม่สมควรปฏิบัติ

ไม่ควรปฏิบัติ คือ คิดเห็นว่าข้อความที่ให้มาไม่ควรปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ เพราะอาจเกิดอันตรายต่อสุภาพ

ไม่ปฏิบัติเลย คือ คิดเห็นว่าข้อความที่ให้มาต้องไม่ปฏิบัติเลย เพราะสิ่งนั้นทำให้เกิดอันตรายต่อสุภาพอย่างแน่นอน

ข้อที่	ข้อคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
		ควรปฏิบัติอย่างยิ่ง	ควรปฏิบัติ	ไม่แน่ใจ	ไม่ควรปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติเลย	
29	อาหารประเภทข้าวหรือลາบไม่ต้องปรุงให้เนื้อสัตว์สุก						B29 []
30	ผู้สัมผัสอาหารแม้ว่าจะไว้เล็บยาและทาเล็บ ถ้าดูสะอาดก็ไม่เป็นไร						B30 []
31	ผู้สัมผัสอาหาร ไม่ถ้างมือก่อนปูรุงประกอบหรือเติร์ฟอาหาร						B31 []
32	ผ้าเช็ดมือผู้ปูรุงและผู้เติร์ฟใช้ร่วมกันกับผ้าเช็ดเคาน์เตอร์เติร์ฟอาหาร						B32 []
33	ในวันที่อากาศร้อนจัด ผู้สัมผัสอาหาร อาจใส่เสื้อไม่มีแขนและไม่ต้องใส่หมวกคลุมผม						B33 []
34	การเตรียมอาหารหรือปูรุงอาหารบนพื้น						B34 []
35	ทุกครั้งเมื่อไอหรือจามขณะปูรุงอาหาร แม้จะไม่ป่วยก็ต้องใช้ผ้าหรือกระดาษปิดปากและจมูก						B35 []

ข้อที่	ข้อคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		ควร ปฏิบัติ อย่างยิ่ง	ควร ปฏิบัติ	ไม่ แน่ใจ	ไม่ควร ปฏิบัติ	ไม่ ปฏิบัติ เลย	
36	ก่อนใช้จาน ชาม ช้อน ส้อม และ ตะเกียบในการตักอาหารรับประทาน ต้องเช็คด้วยผ้าก่อนเพื่อความสะอาด						B36 []
37	ควรลวกช้อนส้อม หรือตะเกียบในน้ำเดือดก่อนใช้เพื่อฆ่าเชื้อโรค						B37 []
38	เวลาหยิบช้อนส้อมหรือตะเกียบจะหัน ตรงด้านจับเสมอ						B38 []
39	ผู้ที่นิยมบริโภคข้าวเหนียวด้วยมือ ต้องล้างมือด้วยน้ำสบู่ทุกครั้งก่อน รับประทานอาหาร						B39 []
40	ใช้ช้อนกลางประจำสำหรับกับข้าวเมื่อ รับประทานอาหารร่วมกันหลายคน						B40 []
41	การปฐุงอาหารด้วยพริกป่นหรือถั่วถิง ป่นที่เกาะกันเป็นก้อนและมีใบสีขาว						B41 []
42	ไม่รับประทานอาหารจากภาชนะใส่ อาหารที่มีสีสูตรฉาดหวานรับประทาน						B42 []

ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบทดสอบอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

ภาคผนวก ข
แผนการจัดกิจกรรม

โปรแกรมการเรียนรู้ด้านสุขกินอาหารแบบมีส่วนร่วม

เครื่องมือวิจัยสำหรับวิทยานิพนธ์เรื่อง

การประเมินการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขกินอาหาร

ของผู้บริโภคอาหารและผู้สัมผัสอาหาร: กรณีศึกษาการใช้โปรแกรม

การเรียนรู้ด้านสุขกินอาหารแบบมีส่วนร่วม ณ วิทยาลัย

การสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น

1. กระบวนการสร้างโปรแกรมการเรียนรู้ด้านสุขกินอาหารแบบมีส่วนร่วม

โปรแกรมการเรียนรู้ด้านสุขกินอาหารแบบมีส่วนร่วม สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ซึ่งประกอบด้วย การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ และกระบวนการกลุ่ม ผู้วิจัยพบแนวความคิดว่าการจัดให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์นั้น ต้องให้กลุ่มตัวอย่างได้ วิเคราะห์และถ่ายทอดประสบการณ์เดิมของตนเอง เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสะท้อนความคิดด้วยการพูดคุยและการเขียน การเพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสุขกินอาหาร ไม่ใช่เกิดขึ้นจากผู้ให้การอบรมบรรยายเพียงอย่างเดียวแต่ทบทวนของผู้ให้การอบรมจะเป็นผู้นำทางแล้วผู้รับการอบรมจะคิดต่อยอดจนเกิดเป็นความคิดรวบยอดของตนเอง และเพื่อตรวจสอบการนำเสนอสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ไปประยุกต์ใช้หากไม่สามารถฝึกปฏิบัติด้วยตนเองโดยตรงก็สามารถใช้สถานการณ์จำลองหรือกรณีศึกษาเข้ามาเป็นตัวช่วยประยุกต์แนวคิด ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการกลุ่มย่อยในทุกๆกระบวนการ นอกจากนี้การใช้สื่อประกอบการอบรมที่สามารถกระตุ้นให้ผู้รับการอบรมได้ใช้ประสานสัมผัสทั้งตาดู หูฟัง ปากพูด มือเขียน จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ชนิดของสื่อที่สามารถออกเล่าถึงเนื้อหาสาระและชี้ให้เห็นความสำคัญของการสุขกินอาหารในทุกขั้นตอนของกระบวนการของการปรุง ประกอบอาหารจนกระทั่งสำเร็จเป็นอาหารที่วางจำหน่ายในร้านจำหน่ายอาหารนั้นคือพิจารณา วัตถุดินในการปรุงประกอบอาหาร (input) กระบวนการปรุงประกอบอาหาร (process) อาหารที่ปรุง ประกอบสำเร็จพร้อมบริโภค (output) และผลกระทบการรับประทานอาหารที่ปรุงประกอบนั้น (outcome) ตลอดจนสามารถสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกน่ากลัวและต้องระวังตัวเองจากอาหารที่มีสิ่งปนเปื้อนอันอาจเกิดอันตรายต่อสุขภาพและสื่อนั้นควรเป็นที่นิยมใช้โดยทั่วไปนั่นคือสื่อในรูปแบบของวิดีโอซีดี

เมื่อผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นชอบในหลักการแล้วผู้วิจัยจึงสร้างโปรแกรมการเรียนรู้ด้านสุขกินอาหารแบบมีส่วนร่วมซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ

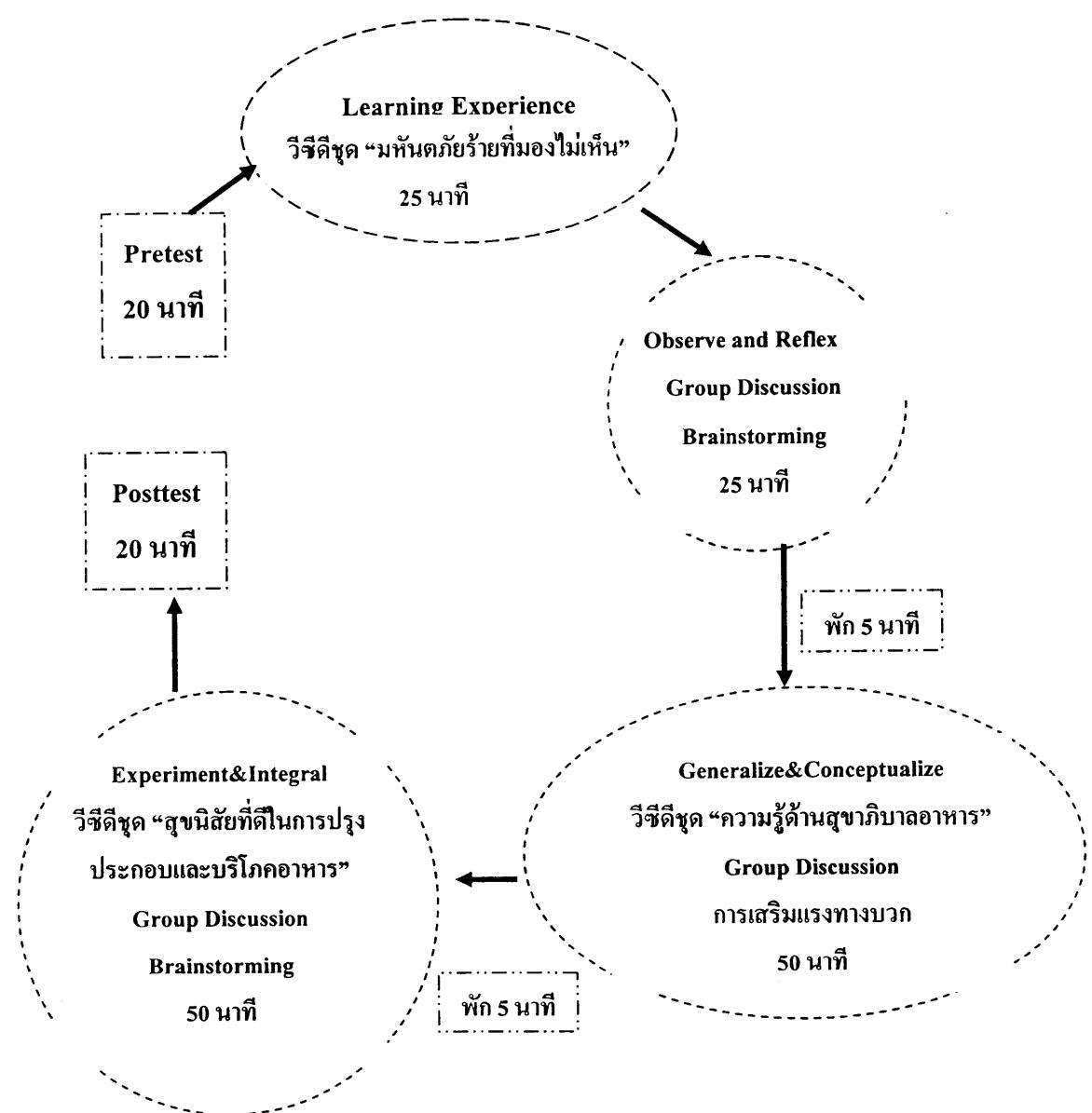
1. ประยุกต์การเรียนรู้เชิงประสบการณ์และกระบวนการกลุ่มมาใช้ในการจัดโปรแกรมการเรียนรู้ด้านสุขภาวะอาหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

1.) การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ 2.) การสะท้อนความคิด 3.) การเกิดความเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด 4.) การทดลองหรือประยุกต์แนวคิด

2. สื่อวิชีดีประกอบการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มี 4 ชุด ได้แก่ 1.) ชุดมหันตภัยร้ายที่มองไม่เห็น 2.) ชุดความรู้ด้านสุขภาวะอาหาร 3.) ชุดสุขนิสัยที่ดีในการปฐุปักษ์ประกอบและบริโภคอาหาร 4.) ชุดสุขนิสัยที่ดีในการปฐุปักษ์ประกอบและบริโภคอาหารฉบับเฉลย

ภายหลังการสร้างโปรแกรมนี้สำเร็จแล้วได้นำเสนอโปรแกรมนี้ในการอบรมโครงการโรงเรียนอาหารปลอดภัยให้กับ อาจารย์ผู้รับผิดชอบงานโภชนาการในสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านโภชนาการและงานสุขภาวะอาหาร โรงเรียน หลังจากการนำเสนอโปรแกรมนี้ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับโปรแกรม จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงโปรแกรมให้สมบูรณ์ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำทดลองใช้ (Try out) อีกครั้งหนึ่งกับนักศึกษาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น รุ่นปีการศึกษา 2547 ก่อนสำเร็จการศึกษา จำนวน 60 คน

2. ขั้นตอนการใช้โปรแกรมการเรียนรู้ด้านสุขากินอาหารแบบมีส่วนร่วม

ขั้นที่ 1 การทดสอบก่อนดำเนินการวิจัย ในหมวดที่ 1 และ 2 ของแบบสอบถาม

อุปกรณ์เครื่องมือที่ต้องใช้ ได้แก่ แบบสอบถามการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขาภิบาลอาหาร

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ช่วยวิจัยแจกแบบสอบถามการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขาภิบาลอาหารและปากกา
2. ผู้วิจัยอธิบายขั้นตอนการกรอกแบบสอบถามการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขาภิบาลอาหาร ระบุให้ผู้เข้าอบรมลงรหัสลับส่วนตัว 4 ตัวอักษรเพื่อใช้ร่วมกิจกรรมตลอดโปรแกรมการเรียนรู้ และแจ้งผู้เข้าอบรมว่าให้ตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกของท่านโดยไม่มีอะไรถูกและไม่มีอะไรผิด
3. ผู้เข้าอบรมทำแบบสอบถามการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขาภิบาลอาหารใช้เวลา 20 นาที
4. ผู้ช่วยวิจัยเก็บแบบสอบถามการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขาภิบาลอาหาร
5. ผู้วิจัยซึ่งแจงวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการเรียนรู้ด้านสุขาภิบาลอาหารแบบมีส่วนร่วม

ขั้นที่ 2 การเรียนรู้เชิงประสบการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้าอบรมเกิดการเรียนรู้ด้านสุขาภิบาลอาหารที่อาศัยประสบการณ์เดิมของตนเอง และปรับเปลี่ยนให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อุปกรณ์เครื่องมือที่ต้องใช้ ได้แก่

1. โน้ตบุ๊กและเครื่องขยายเสียง
2. เครื่องเล่นวีดีโอ
3. LCD Projector
4. กระดาษ A4

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ช่วยวิจัยแจกกระดาษ A4 คนละ 1 แผ่น และให้ผู้เข้าอบรมเขียนรหัสลับส่วนตัวบนมุมกระดาษด้วย

2. ผู้วิจัยมอบหมายโจทย์ให้ผู้เข้าอบรมได้คิดระหว่างการช่วงวิชีดีโดยให้ผู้เข้าอบรมสรุปสิ่งที่ได้ในกระดาษ A4 ที่แจกให้ ในประเด็นที่ว่าวิชีดีชุดที่กำลังจะเปิดต่อไปนี้พบปัญหาด้านสุขกินยาอาหารอะไรบ้าง อะไรคือสาเหตุ และอะไรคือผล จากนั้น ลายวิชีดีชุด “มหันตภัยร้ายที่มองไม่เห็น” (ความยาว 6 นาที)

หมายเหตุ โจทย์ที่มอบหมายให้ในข้อนี้รวมกับช่วงวิชีดีใช้ระยะเวลา 10-15 นาที

3. หลังจากช่วงวิชีดีเมื่อผู้เข้าอบรมตอบโจทย์ในข้อ 2. เสร็จแล้วหรือครบรอบระยะเวลา 15 นาที ผู้วิจัยมอบหมายโจทย์เพิ่ม 1 ข้อคือ ให้ผู้เข้าอบรมแต่ละคนได้ระลึกถึงประสบการณ์เดิมของตนเองเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขกินยาอาหารที่เคยพบเห็นหรือเคยเกิดเหตุการณ์กับตนเอง พร้อมกันนั้นให้ผู้เข้าอบรมวิเคราะห์ด้วยตนเองจากประสบการณ์และความรู้เดิมที่มีว่าอะไรคือสาเหตุ และอะไรคือผล ที่เกิดขึ้นจากปัญหานั้น ใช้ระยะเวลาตอบโจทย์ข้อนี้ประมาณ 5-10 นาที

หมายเหตุ เมื่อครบระยะเวลาผู้วิจัยแจ้งให้ผู้เข้าอบรมวางปากกาเพื่อเข้าสู่กระบวนการต่อไป ทั้งนี้เมื่อมีผู้เข้าอบรมบางส่วนตอบโจทย์ยังไม่สมบูรณ์ก็ไม่เป็นไร เพราะถือว่าเป็นขั้นนำ (Warm up) ของกระบวนการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 การสะท้อนความคิด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีปฏิสัมพันธ์ด้วยกันเองและระหว่างผู้เข้าอบรมกับผู้สอน
2. เพื่อให้ผู้เข้าอบรมเกิดการสื่อสารด้วยการพูดและการเขียนอันเป็นเครื่องมือสำคัญในการแลกเปลี่ยนการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้

อุปกรณ์เครื่องมือที่ต้องใช้ ได้แก่

1. ไมโครโฟนและเครื่องขยายเสียง
2. กระดาษ A4
3. กระดาษปรุพ
4. ปากกาเคมี

วิธีดำเนินการ

1. ให้ผู้เข้าอบรมเข้ากลุ่มย่อย กลุ่มละ 10 คน ตามความสมัครใจและตั้งชื่อกลุ่มของตนเอง
2. ผู้ช่วยวิจัยแจกกระดาษ A4 กระดาษปรูฟและปากกาเคมี เพื่อใช้ประกอบการอภิปรายกลุ่มย่อย
3. ให้ผู้เข้าอบรมอภิปรายกลุ่นในปัญหาสุขภาวะอาหารที่ตนเองเห็น และร่วมกันวิเคราะห์ว่าปัญหาที่แต่ละคนคิดเป็นปัญหาจริงหรือไม่
4. ให้กลุ่มเลือกปัญหาอุดม 3 ปัญหาที่สามารถในการตระหนักรู้ว่ามีความสำคัญที่สุดหรือเป็นปัญหาที่มีผลต่อสุขภาพอนามัยมากที่สุดเพื่อร่วมกันอภิปรายว่า
 - ปัญหาเหล่านี้ควรได้รับการแก้ไขหรือไม่
 - ถ้าปัญหาเหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไขจะเกิดปัญหาอย่างไรตามมา
 - ปัญหาเหล่านี้แต่ละปัญหามีสาเหตุจากอะไร โดยอาศัยประสบการณ์เดิมในการวิเคราะห์
 - ควรแก้ไขปัญหานี้อย่างไร ให้เห็นเป็นรูปธรรม
5. ผู้ช่วยวิจัย 1 คนจะช่วยคุ้มครองกลุ่ม 1-2 กลุ่ม เพื่อเป็นผู้ประสานงานระหว่างผู้เข้าอบรมและผู้วิจัย ตลอดจนควบคุมเวลาของกิจกรรมกลุ่มให้ดำเนินไปในเวลา 20 นาที
6. เมื่อครบเวลา ให้ผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมกระดาษคำตอบของแต่กลุ่ม ไว้เป็นกลุ่มๆ ซึ่งข้อมูลคำตอบในขึ้นนี้จะแยกกันให้แต่ละกลุ่มเพื่อใช้ในขั้นทดลองหรือประยุกต์แนวคิด

-----พัก 5 นาที-----

ขั้นที่ 4 ความเข้าใจและการเกิดความคิดรวบยอด

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้าอบรมเกิดความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาวะอาหาร โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำทางและผู้เข้าอบรมประสานต่อจนเกิดความคิดเห็นที่สมบูรณ์เป็นความคิดรวบยอดของตนเอง

อุปกรณ์เครื่องมือที่ต้องใช้ ได้แก่

1. โทรศัพท์และเครื่องขยายเสียง
2. เครื่องเล่นวีดีโอ

3. LCD Projector
4. กระดาษ A4
5. วิชีดีชุด “ความรู้ด้านสุขกินอาหาร” (ความยาว 18.30 นาที)
6. แบบฟอร์มการให้คะแนนบทสรุปทางความคิด
7. ของรางวัล 3 ชิ้น

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ช่วยวิจัยแจกกระดาษ A4 ให้ผู้เข้าอบรมคนละ 1 แผ่น
2. ผู้วิจัยมอบหมายโจทย์ให้ผู้เข้าอบรมแต่ละคนสรุปสาระสำคัญในสิ่งที่เรียนรู้ จากวิชีดีชุด “ความรู้ด้านสุขกินอาหาร” ลงบนกระดาษ A4 ที่แจกให้และซึ่งแจ้งให้ผู้เข้าอบรมทราบว่าผู้วิจัยได้จัดสรรรางวัล 3 รางวัลสำหรับผู้ที่สามารถสรุปสาระสำคัญของวิชีดีชุดนี้ได้ดีที่สุด โดยพิจารณาจากเกณฑ์การให้คะแนนที่แจกให้ (ตารางที่ 1) และเพื่อเป็นการทำทายมากยิ่งขึ้นผู้เข้าอบรมต้องสรุปสาระสำคัญนี้บนพื้นที่กระดาษ A 4 เพียง 1 หน้ากระดาษและภายในเวลา 5-10 นาที หลังจากวิชีดีจบลง
3. เปิดวิชีดีชุด ความรู้ด้านสุขกินอาหาร
4. หลังจากชุมนุมวิชีดี เมื่อผู้เข้าอบรมตอบโจทย์ในข้อ 2. เสร็จแล้วหรือครบระยะเวลา 10 นาที ผู้วิจัยแจ้งผู้เข้าอบรมให้กลับเข้ากลุ่มเพื่อร่วมกันคัดสรรสมานาซิกในกลุ่มที่สรุปสาระสำคัญได้ดีที่สุด โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนที่แจกให้ (ตารางที่ 1) แจกให้ทุกคนแต่ตารางที่ 2 แจกให้กลุ่มละ 1 ชุด) กำหนดระยะเวลาเข้ากลุ่ม 15 นาที
5. ให้ผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมชิ้นงานบทสรุปทางความคิดเรื่องการสุขกินอาหาร ไว้ทุกกลุ่ม และทุกคน โดยนำชิ้นงานของผู้ชนะของแต่ละกลุ่มเอามาติดโชว์ไว้บนบอร์ดหน้าห้องเพื่อให้ผู้วิจัยจะได้พิจารณาคัดสรรษผู้ที่สามารถสรุปความคิดรวบยอดได้ดีที่สุดของชั้นเรียน 3 อันดับ ซึ่งจะประกาศผลการตัดสินก่อนแจกแบบสอบถามหลังการร่วมโปรแกรมการเรียนรู้
6. ผู้วิจัยสรุปความคิดรวบยอดร่วมกับผู้เข้าอบรมในหลักการด้านสุขกินอาหารทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานที่, ปัจจัยด้านอาหาร, ปัจจัยด้านภูมิปัญญา, ปัจจัยด้านบุคลากร และ ปัจจัยด้านสัตว์และแมลงนำโรคผู้วิจัยใช้ระยะเวลาสรุป 5 นาที

ขั้นที่ 5 การทดลองหรือประยุกต์แนวคิด

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้าอบรมนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้านสุขภาวะอาหารไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ งานเกิดเป็นแนวทางปฏิบัติของผู้เข้าอบรมเอง

อุปกรณ์เครื่องมือที่ต้องใช้ ได้แก่

1. ไมโครโฟนและเครื่องขยายเสียง
2. เครื่องเล่นวีซีดี
3. LCD Projector
4. กระดาษ A4
5. วีซีดีชุด “สุขนิสัยที่ดีในการปฐุปัจกอบและบริโภคอาหาร” (ความยาว 10 นาที)
6. วีซีดีชุด “สุขนิสัยที่ดีในการปฐุปัจกอบและบริโภคอาหารฉบับเฉลย”
(ความยาว 10 นาที)

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ช่วยวิจัยแจกกระดาษ A4 ให้ผู้เข้าอบรมคนละ 1 แผ่น
2. ผู้วิจัยมอบหมายโจทย์จะมีวีซีดีให้ผู้เข้าอบรมแต่ละคนพิจารณาว่าทบทวนใดบ้างที่ควรปฏิบัติและทบทวนใดที่ไม่ควรปฏิบัติโดยอาทิตย์หลักสุขภาวะอาหาร
3. เปิดวีซีดีชุด สุขนิสัยที่ดีในการปฐุปัจกอบและบริโภคอาหาร
4. เมื่อวีซีดีจบลงให้ผู้เข้าอบรมกลับเข้ากลุ่มเพื่อหาข้อสรุปของโจทย์ที่ผู้วิจัยมอบหมายไว้ ใช้ระยะเวลา 5-10 นาที
5. เปิดวีซีดีชุดสุขนิสัยที่ดีในการปฐุปัจกอบและบริโภคอาหาร ฉบับเฉลย ซึ่งผู้เข้าอบรม จะได้คำตอบที่เป็นข้อบุญติกาถกเถียง ใจที่ในข้อ 2
6. ผู้ช่วยวิจัยแจกกระดาษคำตอบผลงานกลุ่มในขั้นตอนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์คืนให้แต่ละกลุ่มและแจกกระดาษ A4 เพิ่มให้อีกกลุ่มละ 1 แผ่น
7. ผู้วิจัยมอบหมายให้แต่ละกลุ่มย้อนกลับไปคุยกันอีกปูมหากลุ่มใดร่วมกันอภิปรายไว้ในต้นช่วงโมงเพื่อพิจารณาปัญหา สาเหตุของปัญหา และทางแนวทางแก้ไขปัญหาอีกครั้งหนึ่งซึ่งแนวทางแก้ไขปัญหานี้ควรเป็นวิธีการที่สามารถปฏิบัติได้จริงซึ่งผู้เข้าอบรมต้องวางแผนบทบาทตนเองในการ

แก้ปัญหาโดยเป็นทั้งผู้บริโภคอาหารและผู้สัมผัสอาหาร ขั้นตอน โจทย์ข้อนี้ใช้ระยะเวลาในกลุ่ม 15 นาที

8. เมื่อกลุ่มใดทำเสร็จแล้วให้ส่งกระดาษคำตอบกับผู้วิจัย
9. ผู้สอนกล่าวสรุปโปรแกรมการเรียนรู้ในสิ่งที่ได้ร่วมกิจกรรมด้วยกันมาตั้งแต่ขั้นเริ่มต้น จนถึงขั้นสุดท้าย และมอบรางวัลแก่ผู้เข้าอบรมที่สามารถสรุปความคิดรวบยอดด้านสุขากินอาหาร ได้ดีที่สุด 3 อันดับพร้อมกล่าวชมเชย ใช้ระยะเวลา 5 นาที

ขั้นตอนที่ 6 การทดสอบหลังดำเนินการวิจัย ในหมวด 2 ของแบบสอบถาม

อุปกรณ์เครื่องมือที่ต้องใช้ ได้แก่ แบบสอบถามการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขากินอาหาร

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ช่วยวิจัยแจกแบบสอบถามการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขากินอาหาร
2. ผู้วิจัยชี้แจงการเก็บข้อมูลหลังดำเนินการวิจัยว่าจะขอเก็บข้อมูลเป็นระยะๆ 1 สัปดาห์ต่อเนื่องจนครบ 4 ครั้ง และเดือนให้ผู้เข้าอบรมอย่างต่อเนื่องและให้เขียนรหัสลับบนมุมแบบสอบถามตามทุกครั้งพร้อมทั้งแจ้งผู้เข้าอบรมว่าให้ตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกของท่านโดยไม่มีอะไรถูกหรือไม่มีอะไรผิด
3. ผู้เข้าอบรมทำแบบสอบถามการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขากินอาหารใช้เวลา 20 นาที
4. ผู้ช่วยวิจัยเก็บแบบสอบถามการตระหนักรู้ถึงอันตรายและการป้องกันตนเองเพื่อการสุขากินอาหาร

ตารางที่ 1 แบบฟอร์มการให้คะแนนบทสรุปถellungความคิด

รหัสกลุ่ม.....รหัสผู้ให้คะแนน.....

ตารางที่ 2 ใบรวมคะแนน บทสรุปทางความคิด

กสิกรรม.....

ภาคผนวก ค
รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ มีดังต่อไปนี้

1. ดร.ไพบูลย์ ดาวสุดใส	คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. นางโสภิดา ดาวสุดใส	พยาบาลวิชาชีพ 7
3. ดร.สุทัศน์ ธรรมคุณ	ศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติด จังหวัดขอนแก่น
4. นายสุนิสิต สุขิตานนท์	ศูนย์การศึกษากองโรงเรียนจังหวัดพิษณุโลก มูลนิธิวิจัยและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จังหวัดพิษณุโลก
5. พ.ต.ไพบูลย์ ทองครี	มูลนิธิวิจัยและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จังหวัดพิษณุโลก
6. นางชลธร เพ็ชรอมโนราช	มูลนิธิวิจัยและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จังหวัดพิษณุโลก
7. นางสังค์ ทองครี	มูลนิธิวิจัยและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จังหวัดพิษณุโลก
คณะอาจารย์ผู้รับผิดชอบ โรงอาหาร โรงเรียนประถมศึกษาเขตจังหวัดพิษณุโลก	
8. นางสาวอำนวย ผ่านสมบัติ	โรงเรียนบ้านแม่ระหัน
9. นางสาวยิ่ง เดึงมงคล	โรงเรียนบ้านแม่ระหัน
10. นางสมศรี บุญส่ง	โรงเรียนบ้านวังนกนางแอ่น
11. นางสาวมยุรี ขวัญสันเทียะ	โรงเรียนบ้านแม่ระหัน
12. นางสาวณิชกานต์ คำนำป้าด	โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี
13. นางลำดวน วรรณไทย	โรงเรียนหัวยพลู
14. นางพิศมัย พรหมอาสน์	โรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคี
15. นางเพลิน อิ่มวิทยา	โรงเรียนวัดตาปะขาว
16. นายชูชาติ อิ่มวิทยา	โรงเรียนบ้านคูม
17. นายสุนทร เกตุเทพ	โรงเรียนวัดบางสะพาน
18. นางสาวทัศนีย์ แสงศรี	โรงเรียนบ้านแก่งจูงนาง
19. นางศศิรัช รอดภัย	โรงเรียนวัดบางสะพาน
20. นายทวี ทองน้อย	โรงเรียนบ้านแม่ระหัน
21. นายวิเชียร พิลา	โรงเรียนบ้านหัวยพลู

22. นางกชกร ลิ่มตระกูล	โรงเรียนวัดบางสะพาน
23. นายอารีย์ ลิ่มตระกูล	โรงเรียนวัดบางสะพาน
24. นางนวพร โพธิสุวรรณ	โรงเรียนบ้านน้อย (ซุ้มน้อย)
25. นางจิราพร ชื่นเกยร	โรงเรียนวัดบางสะพาน
26. นางชินะพร ผลสังเคราะห์	โรงเรียนบ้านแก่งจูงนาง
27. นายสุรกิต ศรีคำ	โรงเรียนบ้านน้อยซุ้มปี้เหล็ก